

له نوری خوا سهر چاوه ده گری له و ده گوروی و ههر له نوری خودايشدا ده کورژيته وه.
 قورئان دواي ده برپینی ثم راستیهی واله بهرا و ترا به هینانه وهی میسالیکی جوان
 و ورد چلو نایه تی نوری خوالیره دا درده خا و نه فهرمی: (نوری خوا وه کو چرا دانیکه
 که چرایه کی تیدا بی وئه و چرایه ش له ناو حوباییک دابی حوباییکی بی گهرد و گرشه دار
 ههر وه کو نه ستیره یه کی ورشه دار و ابی (مَثَلُ نُورٍ كَمِشْكُوَةٍ فِيهَا مَصْبَاحُ الْمَصْبَاحِ
 فِي زُجَاجَةٍ الزُّجَاجَةُ كَأَنَّهَا كَوْكَبٌ دُرِّيٌّ).

(ثم چرایه بهرو نیک گر ده گری که له داری پرپه ره که تی زه یتون گیرابی که نه خور
 هه لاتی و نه خور ناوایی بیت.)

«رونه که ی به جوریکی و ابی گهرد و بیخه وش بی وه ک نه وه بی نه وهی ناگری
 بگاتی گریگری و روناک هه لگه ری و هه لگری .

(يَكَادُ زَيْتُهَا يُضِيءُ وَلَوْ لَمْ تَمْسَسْهُ نَارٌ) نورله سه نوره (نور علی نور).

(خودا ههر که سیک بیهوی به و نورهی خوی رنگای نشان ده دا و هیدایه تی ده کا و
 به ره و نوری خوی ده بهینی (يَهْدِي اللَّهُ لِنُورِهِ مَن يَشَاءُ)

(بوخه لک میسال و نه زیله ده هینتته وه) (وَيَضْرِبُ اللَّهُ الْأَمْثَالَ لِلنَّاسِ).

«و خودا به هه مو شتیک ناگاداره» (وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ) بو شوی گردنه وهی ثم

میسال و نه زیله یه پیویسته چه ندشت بزاین:

مشکات به واتای ده لاقه و تاقچه یه که له ناو دیواردا سازیان ده کرد و (چرا و
 لامپا) که یان له ناو داده نا بوئه وهی که س خوی لی نه دا و نه که وی و نه شکلی له هه ندی
 مال دا له دیوی چه و شه و چه ساره وه شوشه یه کیان له و جیکای چرای ناو دیوار ده گرت
 بوئه وهی تیشکی چراکه دیوی چه وشه و ده ره وه ش روناک بکاته وه و چراکه ش باو بورانی
 لی نه که وی و نه شکلی و نه کورژيته وه.

(مشکاة) به دیواره شوشه یه کیش ده لین: که دریژه و چارگوشه بو جیگا چراکه
 سازده کراو ده یان کرد به سهر چراکه دا جاله به ره نه وه هه لمی چراکه ده رچی و
 نه کورژيته وه، له سه روه کونیکیان بو ده هیشته وه و ده ربیجه شیان بو سازده کرد.

به کورتی بلین: (مشکاة) روپوش یا ده لاقه یه ک بو که بوچرایان سازده کرد زیاتر

ده لاقه یان بو سازه کرد، تا چرا که هم له شکان بیاریزی و هم نوره که شی کویتته وه و باش تر نور بداته وه و نا و هو ده که روناک بکاته وه.

(زوجاچه) واتا: (شوشه) و به به ردی ورشه دار ده لاین، چونکا شوشه ش له که ره سته ی به رد ساز ده کری و ورشه داره (زوجاچه ی) بی ده گوتری.
پسره دا به واتای حوباب و روپوشه ده به سه رچرای دا هه لده کیشن، تا هم مگرو شوعله ی چراکه بیاریزی و هم له خواره وه بو سه ری میزانی بکا و نور و روناکایی زیاد و رینک و پینک بکا.

(میصباح) به واتای (چرایه که به پلینه و رو ن یا نهوت بگری و روناک ی بدات. رسته ی (يُوقَدُ مِنْ شَجَرَةٍ مُبَارَكَةٍ زَيْتُونَةٍ لَّا شَرْقِيَّةٍ وَلَا غَرْبِيَّةٍ) ئیشاره ت و نامازه کردنه بو که ره سته ی نه نیرزی زای گرینگ و شیاو، بو نه و چرایه، چونکا (رونی زهیتون) که له دارنکی: پر بهر و خودان به ره که ت ده گیردری، یه کینک له باشتین رو نه، بو باش گرگرتن، نه ویش داری، که هه مو لایه کی نه وداره به جورنکی به ران بهر تیشک و تاوی خو ره تاوی لیکه وی. نه له لای خو ره له لاتی باخ و که ناری دیوارنک بیت و نه له لای خو رئاوا بیت که ته نیا لایه کی خو ر و تاوی لیکه وی و له نه تیژه دا میوه ی نه وداره لایه کی بگا و نیوه که بی تریشی نه گا و رو نه که یش ناساف و خه و شدار بی.

به م شی کردنه وه یه ده که یه نه مه که بو که لک و هرگرتن له نوری ته واوی ئاوه ها چرایه ک، بو گر شه دانه وه ی پتر نیازی به چار شت هه یه:

۱- چرا دانیک که نه و چرایه له هه ر بابه تیکه وه بیاریزی، بی نه وه ی نور و تیشکی کز بی و که م بکا به لکو هو ی کو به نه ی پتری نوره که پینک بی نی.

۲- حوباب و روپوشینکی هه بی، تا گه رانی هه وای ده وری گر و شوعله که رینک بکا به لام نه وه نده ورشه دار و بی گه رد بی، که نه بیتته هو ی به رگری ورشه دار بونی نور و تیشکی چراکه.

۳- چرایه ک هه بی که ناوه ندی په یدا بونی نور و تیشک له سه ری پلینه که وه بی.

۴- که ره سته ی نه نیرزی زای ساف و بیخه وش و بی گه رد که نه وه نده ناماده ی گرگرتن بی، که بی نه وه ناگری بگاتی گر بگری و هه لایسی.

هه مو ئه مانه له لايه ك، له راستيدا رواله ت ده رده كه ن و ئاشكرای ده كه ن، له لايه كي
تريشه وه موفه سيران و ليكولينه راني مه زني ئيسلامي، له مه دا كه ناوه رو كي ئه مه ته شبيه و
ويچوواندنه چي به و به ناو (مُشَبَّه) كيهه نوري خودايي به، قسه و ليكولينه وه ي جيا جيا
زوره.

هه ندي و تويانه مه به ست هه مان نوري رينويني و هيدا به ته كه خواله ناو دل و
دهروني خودان بر و اياندا گيرساند و به تي.

هه ندي كيش ئه وه يان به واتاي قورئان گرتوه، كه له ناوناخي دلي مروف نور و
تيريژه ئه ها ويژي.

هه ندي كيش ئه وه يان به واتاي قورئان گرتوه، كه له ناوناخي دلي مروف نور و
تيريژ ئه ها ويژي.

هه ندي كيش لايان وايه، ئيشاره ته بو روحي فه رمانبردن و قه قوا و خو پاراستن كه
هوي خير و به خته وه ري به كه له راستيدا هه مو ئه و واتايانه ي بو نوري مه عنه وي له قورئان و
ريوايه تي ئيسلاميدا هاتون، ليره دا به ناوي ته فسير و ليكولينه وه ناو براون و روحي هه مو
ئه وانه له راستيدا به ك شته و ئه ويش هه مان نوري (هيدا به ته) كه له قورئان و وه حي و
وجودي پيغه مبه ران سه رچاوه ده گري و به لگه ي ته و حيد پاراو ده كري، و نه تيزه ي ئه وه
خوبه ده سه وه دانه له راست فه رمان ي خوا و ته قوا دا.

دياره: نوري بروا كه له ناو دل و دهروني بروا داران (موثمينان) دا داراي هه مان
چارشته به، كه له به ك چراي «تيشك خوشا» هه به:

«مصباح» هه مان گري بروا و ئيمانه، كه له دل و دهروني خودان بروا دا ده رده كه وي
و تيريژ و نوري هيدا به ت له وه وه بلا و ده بيته وه و پر شينگ ده ها ويژي.

(زجاجه) و حو باب دل و دهروني خودان بروا به، كه برواله گيان و له شي دارنك و
پيكا ده كا.

(ميشكاة) سينگي خودان بروا به، يا به واتايي تر سه رجه مي كه سايه تي و ئاگاداري
و زانست و بير و ئه نديشه ي ئه وه، كه بروا ئه و بروا به ئه و له كه ندو كو سپي توف ي رودا وه ي
روژكار ده پاريزي.

لاوته و عوساره‌ی نه‌وه له و په‌ری پاکی و بیخه و شیدایه و بر‌وای خودان باوه‌ران له‌سو‌نگه‌ی نه‌وه وه‌گر ده‌گری و له‌به‌ر و بو‌ته‌ژی ده‌بی.

له‌راستیدا نه‌مه نوری خودایه، هه‌رته و نوره‌یه که ئاسمان وزه‌وی روناک کرده ته‌وه و له‌ناخی دلی خودان بر‌وایان سه‌ری ده‌ره‌یناوه و هه‌مو هه‌بون و کیان و له‌شی نه‌وان روناک و نورانی ده‌کا.

نه‌و به‌لگانه‌ی واله نه‌قل و ئاوه‌زه‌وه، وه‌ریان گرتووه له‌گه‌ل نوری وه‌حی تینکلاو ده‌بی و ناوه‌روکی (نور‌علی نور) په‌یدا ده‌کا.

هه‌ر لیره شدا‌یه که دل و ده‌رونی بیدار و هوشیار به‌م نوره، هیدایه‌ت ده‌درین و واتای: (يَهْدِي اللَّهُ لِنُورِهِ مَن يَشَاءُ) له‌بابه‌ت نه‌وانه‌وه پیاده ده‌گری، که وابو بو‌پاراستنی نه‌م نوره خودایی یه: (نوری هیدایه‌ت و بر‌وا) کو‌گایه که له‌زانست و ئا‌گاداری و خود‌روست‌کردن و ئاکاری پیوسته که هه‌ر وه‌کو میشکات و روپوش و حوباییک نه‌م «میصباح» و چرایه ده‌پاریزی.

دیاره دل و ده‌رونی ناماده و شیاو و لیها‌توی نه‌وی که هه‌ر وه‌کو زوجه‌به‌رنامه‌ی نه‌وه ته‌نزیم و رینک و پینک بکا و یارمه‌تی ده‌ریشی له‌لایه‌ن وه‌حیه‌وه نه‌وی که هه‌روه کوشه‌جهره‌ی موباره‌که‌ی زه‌یتونه وزه‌وه نه‌نیرژی پی‌دا.

نه‌م نوری وه‌حیه ده‌بی له‌تیکه ل بون و ئوگر بون به‌شت و مه‌کی ماددی و که‌رویشکه کردن به‌ره‌و لای خو‌ر هه‌لات و خو‌رئا واکه ده‌بیته هوی سووان و پووان و لیل و لیخناو بون، دوره په‌ریز ده‌بی.

به جو‌ریکی واپاک و بی‌گه‌ردو بیخه‌وش و خالی له‌هه‌ر جو‌ره‌گوله‌وه چنینه‌ی بی و به‌م لاوه‌ه‌ولادا نه‌شه‌کینه‌وه بی‌نیاز په‌یدا کردن به‌م و به‌وه‌مو هیزی له‌ش و لاری مرو‌ف دنه‌بدا، ناوه‌روسی: «يَكَادُ زَيْتُهَا يُضِيءُ وَلَوْ لَمْ تَمْسَسْهُ نَارٌ» له‌خویدا به‌دی به‌ینی.

هه‌ر جو‌ره‌رافه کردن و شی‌کردنه‌وه‌ی له‌خووه‌ یاداوهری ناراست و به‌کار بردنی چیژه و سه‌لیقه‌ی شه‌خسی و بر‌وای داسه‌پیندراو یا شه‌کانه‌وه به‌م لاوه‌به‌ولادا مل و مو‌کردن به‌چه‌پ یا راست‌دا و هه‌ر جو‌ره‌بیر و باوه‌ریکی پوچه‌ل و بی‌کاکله که به‌ر و

بوی ئه م شه جهره: (داره) موباره ک و پیرۆزه له که دار بکاگر و نوری ئه م چرایه که م ده کا، یا هوئی کوزانه وهی به ده سی خوئی پیک دینی.

ئه مه یه، وینه یه ک که خوا له م ئایه ته دا بو نوری خوئی ده هیئته وه دیاره خوا به سه ره مو شتیکا زانا و ئاگاداره.

به لام ئه وه که (مشکوة) به دل و دهرونی پیغه مبه ری مه زنی ئیسلام (مصباح) به نوری زانست (زجاجه) به دل و دهرونی پیاوی خودا (شه جهره ی موباره که) به حه زره تی ئیبراهیم و (لا شرقیه و لا غربیه) به نه فی به ره وکشان بو لای فه له وجو له که واتا کراوه له راستیدا دیمه نیکی تر له و نور و بروایه نیشان دراوه، ئیتر وه نه بی قسه و لیکولینه وه هه ره له مه دا کورت کرایته وه و دا کو ژابی.

ئێستا ده بی بزاین ئه م چرا پر نوره له کوی دایه؟ و جیگا که ی چلو نه؟ تا ئه وه ی واله م بابه ته وه پیوسته به دیاری کردنی جیگا که ی با شتر روناک بیته وه.

جا هه ره له بهر ئه مه یه له ئایه تی دوای ئه مه خوا فه رمویه تی: «ئه م میشکاته له مالائیک دایه که خوائی جازه ی داوه، که دیواره کانیا ن بهرز و بلیند بکه نه وه (تاله تالان و بروی چه ته و جهرده و ریگر پیاری زین) (فی بیوت اذن الله ان ترفع). مالائیک که ناوی خودا له ناو یاندا بیرو و بخویندری و قسه و باس ته نیا یادی خوا و قورئان و پیغه مبه ره و وه حی بی.

زور به ی زانایان و ته فسیر نوسانی قورئان پیوه ندی ئه م ئایه ته یان به ئایه تی به روزانیوه و باری ئایه ته که یان به م جو ره داناوه: (هذه المشکوة فی بیوت ... یا هذا المصباح فی بیوت ... هذه شجرة المباركة فی بیوت ... نور الله فی بیوت) زانایان و گیان ناسان و تو یانه: له م داره پر به ره که ته که ناوی زه یتونه روئیک به ده س دی کسه سودمه ندرین و پر بایه خترینی رو نه و نه خشیکی زور گرینگی له ساغ و سلامه ت راگرتنی گیان و له ش و لاردا هه یه (ئیبنی عه باس) فه رمویه تی: ئه م داری زه یتونه که هه موی بایه خداره و سودمه نده، ته نانه ت خوله میشه که یشی قازانجی هه یه یه که م داره که دوای تو فی حه زره تی نوح روواوه و پیغه مبه ران له بهر خوا پاراونه ته وه تا به ره که تی هه بی.

ئه گه ز پر سیار بکری مه به ست له م (مالانه = فی بیوت) چییه؟ که هه ره به یان

وئیوارانیک یادی خواله ناوئه وانا ده کری: (ته سییحی خودایان تیدا ده کری) یُسْبِحُ لَهُ فِيهَا بِالْغُدُوِّ وَالْآصَالِ) غدو له سهروه زنی (عُلُوٌّ) ه، به واتای: بهره به یان و سه ره تای روژه له قورئانا له راست (أَصَال) دانراوه، که چی (غداة) له راست (عَشِي) دایه.

(أَصَال) جه می أُصِلُّ له سه وه زنی: (رُسُلٌ که نه میش جه می (اصیل) به واتای (عه سر) ه به لام بو چی (غدو) تاک و (أَصَال) به جهم و کو هاتووه ئیمام فه خری رازی خودای لی رازی بی نوسیویه تی: (غدو) باری مه سده ری هه یه و مه سده ره گیز جهم نا کریته وه.

مهردانیک که نه بازرگانی کردن نه وانه له یادکردنی خوا و نویژ کردن و زه کات دان ده گیریته وه نه کرین و فروتن (رِجَالٌ لَا تُلْهِيهِمْ تِجَارَةٌ وَلَا بَيْعٌ عَنْ ذِكْرِ اللَّهِ وَإِقَامِ الصَّلَاةِ وَإِيتَاءِ الزَّكَاةِ).

نه وانه له روژیک نه ترسن که دل و دهرن و چاوله و روژه دا ده گورین و، وه کو شه پله لیانی دابی و ایان لیدی (يَخَافُونَ يَوْمًا تَتَقَلَّبُ فِيهِ الْقُلُوبُ وَالْأَبْصَارُ).

نه م تاییه تیانه نشان ده دا که نه م مالانه هه ره نه وانه و به فرمانی خودا ساز دراون و یادی خوی مه زیان تیدا ده کری و قسه و باسی خودا و قورئان و فرمانه کانی ئیسلامی یان تیدا بلا و ده کریته وه وه کو مزگهوت و خانه قا و ماله پیا و چاکان و پیرانی ده دستگیر.

به لی: هه شوینیک که به فرمانی خوا سازد رابی و ناوی خودا له ویدا ببری، و هه بهره به یان وه ئیوارانیک مروف گه لیکی خودان بروا، که ژیانی ماددی و نه نبوژنه ئه وان له یادی، خوا دوره وه نه خا و شه ی پاک و خاوین بونی خوا به دل و دهرن و زوان دوپاته بکه نه وه. ئاوه ها خانو بهره و مالانیک ناوه ندی (میشکاتی نوری ئیلاهی و بروا و هیدایهت و رینوینی یه).

له راستیدا نه م جو ره چهن تاییه تیه کیان بو هه یه:

- ۱- به پیتی فرمانی خوا سازد رابی.
- ۲- پایه و دیواره کانی به جو ریکی و بلیندوپته و بی که له تا لان و بروی چه ته و جه رده و دزپاریزرین.

۳- ناوهندی یادی خوابن.

۴- مروف گه لیک له و مالانه پاریزگاری بکهن، که له بهره به یان و ئیواراندا خه ریکی یادی خوابن مال و منالی ئەم جیهانه فریویان نه دا و له یادی خوادوره وه یان نه خائهم مالانه بهم جوړه تایه تیانه سه رچاوه و بناوانی هیدایهت و بروان.

سه رنج راکیشه! لهم ئایه ته داههم (تجارة) و ههم (بیع) هاتووه به لکوله بهرئه مه بی (تجارة) بوکارو بازارگانی کردنی بهرده وام بیی به لام (بیع) ته نیا بوچار جارینک کرین و فروتن بی.

ئەشی بزاین خوانه یه فرمووه ئەوانه پیاوانیکن بهره ولای (بازرگانی و کرین و فروتن) ناچن به لکو گوتویه تی: (بازرگانی و کرین و فروتن) ئەوانه له یادی خوا و له نوینژ کردن و زه کات دان دوره وه ناخا و له بیریا نه وه نابا. ئەوانه هه میشه له روژی (مه عاد= روژی په سلان) و روژی دادگایی کردن له لایه ن خوداوه ده ترسن.

سه رنج بده رسته ی (بخافون) له بهر ئەوه ی (فعل ماضارع) ه له سه ر بهر ده وام بوونی ترسی ئەوانه له روژی مه عاد ده لالهت ده کا خوف و ترسینک که ئەوان بوئه نجام دانی بهر پرسیار بون و ئهرک و ئەسپارده ی خویمان راده کیشی. به واتایی تر یادکردنی خوا بوئه م جوړه که سانه له هه مو شتیک گرینگتر بی.

هه ندی له زانایانی قورئان لایان و ایه (نور علی نور) ئیشاره یه بو پیغه مبه ران که یه ک به دوا ی یه کدا هاتون و هه مو له بهره باوا نیکیش بون.

ئیمام فه خری رازی: نوسیویه تی: مه به ست تیشک و گر شه ی نور و که له که ی تیریز و بلنسه بلنسی نوره که تیشک و تیریز به سه ر یه ک دا ده ها و نژی هه وه کو له بابیهت خودان برواوه: (خودان بروا له ناوچار خالدا یه: ۱- ئە گه ر له خواوه شتیکی دهس که وی سوکری خواده کا ۲- ئە گه ر توشی توشی بی تابشت ده هینی و خورا ده گری ۳- ئە گه ر داوه ری بکا داد گه ری ئە نوینی ۴- ئە گه ر قسه بکا راست ده بیژی ئەم جوړه خودان بروایه له نیو حه شیمه تی نا نا گاداری به ره ی مروف دا وه کو مرو فیک ی زیندوه له ناو مردواندا ئەم خودان بروایه له نیوان پینج نورداله بزوتنه وه دایه.

قسه ی نوره کرده وه ی نوره ئە وجیکایه ی بوی ده چی نوره ئە وجیکایه ی

لی دەر و و دەر ده چی نور.

دهش گونجی نوری یه کهم ئیشاره بی بو نوری هیدایه تی خودا له ریگای وه حی یه وه، نوری دوه میش مه به ست نوری هیدایه تی خوابی له ریگای نه قله وه یا نوری په کهم نوری هیدایه تی ته شریعی بی و نوری دوه م نوری هیدایه تی ته کوینی بی که وابی نوریکه له سهر نوری تر، نور و تیشک له سهر نور و تیشکه. **اللَّهُ نُورُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ** و اتا: خواهادی گشت نه و که سانه یه واله ئاسمان و زه وی دان که به نوری خوائه روئه سهر ریگای خوابی هندی تر کوتویانه خوا موده بیری ئاسمانگه ل و زه وییه.

(یوقد) به (ی) و ته خفیف (ق) و اتا: روناک ده بی به لام به (تی) و ته شدید (ق) که (توق) بخویند ریته وه و اتا: روناک ده کا دیاره مه سه لی ئیخلاسی موئمین وه کو دارینکی سه وزی نه رم وایه وه کو داره هه نار که سه وزه و هیچ کاتی تاوی خوژ لئی نادا موئینیش هه روایه خوئی ده پاریزی و خوی به چار خه سه لت ده رازینیه وه: ۱- بیدریتی شوکر ده کا ۲- نه گهر توشی توشی بی تابشت ده هیئی ۳- نه گهر فه رمان بدا دادگه زی ده کا ۴- نه گهر قسه بکا راست و بی درو قسه ده کا. (فلو لم ئمسه نار نور علی نور) ته به ری له ج ۱۸- لاپه زه ی ۱۰۷ ده لی: که لام و قسه ی پروادار نوره موئمین زانینی نوره هاتی نوره روینی نوره. ریگاشی هه ر نوره. به و اتایتر مه سه لی هیدایه تی خوا له دل و دهرونی موئیندا وه کو روئینکی سافه که به ر له وه ی ئاگری بگاتی گرده گری، جائه گهر ئاوری بگاتی روناک له سهر روناک له که له که ده به ستی و هه ر تیشک و تیریز ده هاویزی، هه ر ورشه و گرشه گرش دی دل و دهرونی موئینیش هه روایه به پیی هیدایه تی خوا نه جو لیته وه به ر له وه ی زانینی بگاتی جائه گهر زانینی بگاتی هیدایه ت له سهر هیدایه تی ده گاتی و له هیدایه تی خوا ته سه ل ده بی.

هه ندی ده بیژن کاتی: «یه هود» به پیغه مبه ر یان و ت: نوری خوا چلون له عاسمانه وه دیته خواری خوائه م میساله ی بو نوری خوئی هینایه وه (مِنْ شَجَرَةٍ مَبَارَكَةٍ زَيْتُونَةٍ لَشَرْقِيَّةٍ) هه ندی ده بیژن: نه وه داریکه له ناوه راستی ده شتایه نه سیبه ر و که ره نیسی خوژ هه لاتی لی ده که وی نه نیسی خوژ ئاوا، جاله به ر نه مه روئی نه وه سافترین روئه، وه ها بریقه دار و بیخه وشه که نه گهر ئاگریشی نه گاتی هیمان روناک و

بريقه ده‌دا.

هه‌نه‌ئى ترلايان وايه: ئه‌وه دارىكه، كه له ناوه‌راستى دارىترانیه كه به‌رى هه‌تاو و خوڤى له كاتى خوڤ هه‌لات و خوڤ ناوادالى بگرن هه‌ندى ده‌لین: ئه‌وه داره‌زه يتونى شامه، كه له خوڤ هه‌لاتى ناوه راست دايه: نه له خوڤ هه‌لات و نه له خوڤ ئاواى زه‌وى دايه. هه‌ندى ده‌لین: ئه‌وه دارى به هه‌شته و له جنسى دارى ئه‌م ئاخه‌نيه. (نورعلى نور) ئيمان و كرده‌وى مومینه، هه‌ندى ده‌لین: ئاگره له سه‌ر روڤ و اتا: روناكى ئاگره له سه‌ر روناكى روڤ، هه‌نه‌ئى ده‌لین: ده‌ليل و به يانى قورئانه، به رله نازل بون و دواى هاتنى. هه‌ندىتر ده‌لین قورئان برىكى به برى‌ترى روناك ده‌بیته‌وه و ده‌زانرى (يكاد زيتها يضى) و اتا نيزيكه مه‌حاسنى حه‌زه‌تى محمه‌د «د.خ» له‌وه‌ى وه‌حى بو‌بى، بو‌خه‌لك ئاشكرابى هه‌ندى ده‌لین: حه‌زه‌تى محمه‌دنه بي‌يه وله نه‌سلى نه‌بى‌يه: هه‌ندى ده‌لین: ئه‌و داره دارى ته‌قوا و دارى ئيمانه كه ريشه‌كه‌ى نبوه‌ته و شاخ و لق و پوپ و به‌رگه كانيشى قورئان و حه‌ديسه و درگاوانه كانيشى جبرائيل و ميكائيله.

ده‌شى بزائين هه‌ندى له حوكه‌ماى جيهانى ئىسلام له م ئايه‌ته كه لكيان وه‌ركرتوه و پله و پايه‌ى ئه‌قلى ئينسان يان‌پى به‌راورد و بارته‌قا كردوه ئيمه له‌به‌ر دريژ دادرى، ليره قسه‌مان لى نه‌كردوه (يَهْدِي اللَّهُ لِنُورِهِ مَن يَشَاءُ) و اتا: خوا مومين ته‌وفيق ده‌دا بو‌ئه‌وه‌ى قورئان كه نورى خوايه ته‌واوى بخويئيه‌وه و ته‌واوى بكا. هه‌ندى له موفه سيران بو‌ئه‌م ته‌مسيله ته‌عبيراتيكي فه‌لسه‌فى يان باس كردوه بروانه: (بيضاوى: ۴۴/۴۰۰) و ده‌لین: نورى مومين ديارده و ئا مازه كردنه بو (۵) هيزه ده‌راكه كه‌ى ئه‌و، كه مه‌عاش و مه‌عاد پيوه‌نديان به‌و ۵ هيزه‌وه هه‌يه و ئه‌و ۵ هيزه بریتين: له‌حه‌ساسه، كه شتى حيسى هه‌ست ده‌كا و هه‌ستى خه‌ياليه، كه راگرى وينه‌گه‌لى مه‌حسوسات و قوه‌ى ئاقيله‌يه، كه مودريكى حه‌قايقى گشتى يه. و قوه‌ى موفه‌كيره‌يه، كه مه‌عقولات ته‌ئليف و ته‌ركيب ده‌كا تا نه‌تيژه‌ى زانستى لى به‌دى دى، يه كيكى تر قودسييه‌يه، كه وه‌حى و غه‌يب و ئه‌سرارى مه‌له‌كوتى لى ده‌ر ده‌كه‌وى، له م ۵ هيزه مه‌عقولاتى ئينسانى ته‌ركيب و ته‌ئليف ده‌بى و زانستى مروّف پيك‌دى قوه‌ى قودسييه‌ى ئيلاھيش كه له‌پله‌ى دوايى دايه، تايبه‌تى پيغه‌مبه‌زان و ئه‌وليايه - ليره‌وه، كه له قورئاندا هاتوه (وَلَكِنْ جَعَلْنَاهُ نُورًا نَهْدِي بِهِ مَن نَّشَاءُ

مِنْ عِبَادِنَا) سورہی شوریا - ۵۲/۴۲ له سہر ئم بنہرہ تہ یہ کہ ۵ شت لم تہ مسیلہ دا ہاتوہ: کہ بریتین له: (میشکات زجاجہ، مصباح، شجرہ و زیت) کہ ہر یہ کہ، له و پینجانہ نامازہ کردنیکہ بو یہ کییک له و ۵ حواسہ: قوہی حواسہ، بہ میشکات نا و براوہ، جیگای چرا دانہ و روی له شتانی زاہیر و ئوانہ روناک دہ کاتہوہ، تا ہیزہ کانی تر ئوانہ دہرک بکہن.

قوہی خہ یالیہش بہ (زجاجہ) ناوہ براوہ تا سووہری مودریکات له ہر لایہ کہوہ دہرک، بکاو ئوانہش بہ ئنواری عہ قلیہ روناک بکاتہوہ، قوہی ئاقیلہش بہ (مصباح) ناو براوہ کہ ئید راکاتی کوللی و مہ عارفی ئیلاہی له ناو دل و دہرنا رون ہل بکا.

قوہی مو تہ فہ کیرہیش بہ (شہ جہرہی موبارہ کہ) ناو براوہ چونکائہ گہر له واحیق و ئعرازی جسمانی خالی بی نہ شہرقی و نہ غہربی دہبی و له نیوان سووہری مہ عانی موہ سہر یفہی دایہ و لہ ہر دوکان کہ لک و ہر دہگری. قوہی قودسیہی ئیلاہیش بہ (زیت) ناو براوہ کہ له بہر بریقہ بریق و بیگہردی، بی ئوہی ئاگری فیر کردن و بیر کردنہوہی پیی بگا، له خووہ نور ئفشانی دہ کا و دہس دہ کابہ نور دانہوہ و تیریزہاویشتن، ہر روا دہ ئین: کہ ئم ئایہ تہ تہ مسیلیکہ له قوہی عاقیلہ لہ سہر پلہ و پایہ کانی وجودی خویدا، کاتی بہ زانستی زہروری بنہ خشی و ہہستی پاژہ و جوزئی بو دہس بدا وہ کو ئاوینہی لی دی کہ وامہ بہستی نہوزہری تیدا دیاری دہ دا، سائہ گہر پلہ و پایہی زانست ئوہی بو لای تیفکرین، را بہری کرد و وزہی ئیستینبات و بہدی ہینہری لہوا ہاتہ دی دہ بی تہ شہ جہرہی موبارہ کہ و ئہ گہر ئم گہوہرہ بہ حدس و گومان بہ دہس بی وہ کو (رون و زہیتی) لی دی، بہ لام ئہ گہر نوری زانست له سوئنگہی قوہی قودسیہی ئیلاہی بہ دہس بی، ئو نہوت و رونہ له خووہ بیئوہی ئاگری بگاتی گہر دہگری و نور ئفشانی دہ کا. ہر چہ ندہ پہری و فریشتہی وہ حی و ئیلہامیش پیی نہ گا، ہیمان لہ نورانی بونی وی کہم ناییتہوہ، کاتی قوہی عاقیلہش بہ جوریکی والہ تہ ک گہوہہری زانست جوت و تیکہ لاو بی وہ ک چرا بہ رون و (نہوت) ئاگروگری ئہ گری و روناک دہ بی تہوہ و نوری ئہ میان بہ سہر نوری ئوہی تریاناگر داوی و نور بلاو دہ کاتہوہ، نور

به سهر نوردا که له که ده کات، تیریز له تیریز ده دا و نور به گر شه گرش به سهر یه کا ده که وی بو عه لی سینا، له به راوه ی ئیشارات دا (شه رحی ئیشارات ج ۱ پهره ی ۱۵۳ چاپی میسر) له سهر مه شره بی حوکه ما ئه م ئایه ته ی هیناوه ته وه و فهر موویه تی: میشکات ئامازه یه بو ئه قلی هه یو لایی، زوجا جه ئه قلی بیلمه له که و شه جهره ی زه یتونه قووه ی موته فه کیره یه، زه یت قوه ی حه دس و گو مانه (یکاد زیتها یضی و لو لم تمسه نار) قووه ی قودسیه ی ئیلاهی یه (و نور علی نور) ئیشاره ته بو ئه قلی موسته فاد: والمصباح ئه قلی بالفیعله، ناریش ئه قلی فه عاله.

خواجه نه سیری تو سیش قسه که ی بو عه لی سینای له به یانی ئه م ئایه ته داهیناوه ته وه و ئه لی: (ئیشارات و ته نبیهات ج ۱ پهره ی ۱۵۳ چاپی ۱۳۲۵ هـ) بو عه لی سینا فهر موویه تی: پله و پایه ی قووا ی نه نفسی به م جو ره ته فسیر کردوه و گو تویه تی: میشکات یانی: ئه قلی هه یو لایی، زوجا جه ئه قلی بیلمه له که؛ شه جهره ش زه یتونه، یانی: موته فه کیره، زه یت: هیز و وزه ی حه دس و گو مانه (یکاد زیتها یضی و لو لم تمسه نار) قووه ی قودسیه ی ئیلاهی یه، و (نور علی نور) دیارده یه بو ئه قلی موسته فاد، والمصباح ئه قلی بالفیعله، والناریش ئه قلی فه عاله. ئه م ئایه ته له راستیدا وه لآمه بو ئه وانه ی و ئه م ئایه ته ده که نه به لکه بو جسمانیه تی حه ق ته عالی هه ر وه کو «قاضی عبدالجباری» مو عته زیلی له (تنزیة القرآن عن المطاعن) داله پهره ی ۲۵۲ فهر موویه تی... و انما وصف الله نفسه بذلك مبالغة من حیث أن كل الانوار من قبله كما یوصف بانه رجاء و غیاث الی ماشاء کل ذالک. قال تعالی: (من لم یجعل الله له نورا فما له من نور) ده شی بزاین یه کیک له ئیستیعارات و مه جاز گه لی له تیضه ی خوشیک که له قور ئانا زوزه، واژه ی نوره، که له واتای هیدایه ت و گه یشتن به حه فیهه ت به کار براوه، نور له ۴۴ ئایه تا هاتووه (معجم الفهرس للقرآن پهره ی ۷۲۵ وه کو ئه م ئایه تانه: ۱- قد جاء کم من الله نور و کتاب مبین (۱۵/۵)

۲- یریدون لیطفنوا نور الله بافواهم و الله متم نوره و لو کره الکافرون

(۸/۶۱).

۳- افمن شرح الله صدره للاسلام فهو علی نور من ربه (۲۲/۳۹).

۴- و من لم يجعل الله نوراً فما له من نور (۴۰/۲۴)

۵- نورهم يسعی بین ایدیهم ... (۸/۶۶)

خاوهنی (تفسیر الجواهر) ناودار به تهنواوی ج ۱۲ لاپه‌ره‌ی ۲۳. دواوی لیکولینه‌وه یه‌ک ده‌نوسی: ۱- هندی‌ثم ته‌مسيله‌یان به‌نوری محمه‌دزانیوه و تویانه: که میشکات سینگ‌ی‌ته‌وه و «زوجاجه» دل‌یه‌تی و (مصباح) نبوه‌تیه‌تی و شه‌جهره‌ی موباره‌ک‌ش داری‌هیدایه‌تی پیغه‌مبه‌ری مه‌زنی ئیسلامه (ولولم تمسه)
ثامازه و ئیشاره‌به‌وه، که قسه‌بکایانه‌کافهرمانی‌ته‌ورونه و زه‌یتی وی نور‌ته‌فشانه.

۲- هندی‌تر له‌بابه‌ت‌ه‌زرتی ئیبراهیم‌خه‌لیلو لایه‌وه‌ی‌ته‌زانن و‌ته‌بیژن: که شه‌جهره‌ی موباره‌که‌دیارده‌یه‌بو‌ه‌زرتی ئیبراهیم‌که‌نه‌یه‌هودی‌بووه‌و‌نه‌نه‌سرانی و (نورعلی‌نور) ئیشاره‌ته‌به‌فره‌بونی‌نوری محمه‌د پیغه‌مبه‌ری مه‌زنی ئیسلام به‌سه‌ر‌نوری‌ه‌زرتی ئیبراهیم‌دا.

۳- هندی‌لایان‌وایه‌واتاکه‌ی‌عامه‌و‌ه‌هر‌مروقیکی‌مؤمن‌ده‌گریته‌وه‌و‌ده‌لین: که میشکات‌نه‌فسی‌مومینه؛ زوجاجه‌ش‌دلته‌تی‌و‌میسباح‌بروایه‌تی‌و‌شه‌جهره‌ش‌داری‌ئیکلاس‌یه‌تی.

۴- حوکه‌ما و تویانه: ثم ته‌مسيله‌ئیشاره‌به‌قووا‌ی‌په‌نجه‌ی‌ده‌راکه‌یه، که بریتیر: له: حه‌ساسه، خه‌یال، فیکر، ئاوه‌ز و نه‌فسی‌قودسییه‌ی‌ئیلاهی.

۶- ئینی عه‌بیاس‌فه‌ر‌موویه‌تی (هَذَا نُورُ اللَّهِ وَهُدَاهُ فِي قَلْبِ الْمُؤْمِنِ كَمَا يَكَادُ زَيْتُ الْمَصْبَاحِ يَضِي قَبْلَ أَنْ تَمْسَهُ النَّارُ، فَإِذَا مَسَّهُ النَّاسُ مِنْ دَاخِلِ قَلْبِ الْمُؤْمِنِ يَكَادُ بِالْهُدَى قَبْلَ أَنْ يَأْتِيَهُ الْعِلْمُ إِذَا جَاءَهُ الْعِلْمُ إِزْدَادَ هُدًى عَلَى هُدًى وَنُورًا عَلَى نُورٍ) خاوهنی (تفسیر الجواهر) له‌ج ۱۲ لاپه‌ره‌ی ۲۵ داده‌نووسی: حکمه‌ت‌له‌نازل‌بونی‌ثم‌نایه‌ته‌دوا‌ی‌نایاتی (عتق و نکاح و قذف) ته‌مه‌یه: که موسلمانان‌ئاگادار‌بن‌تا‌به‌خه‌ریک‌بون‌به‌ته‌حکامی‌ش‌هرع‌و‌ته‌نجام‌دانی‌کار‌و‌باری‌کومه‌لایه‌تی‌و‌دینییه‌وه، له‌بیر‌کردنه‌وه‌له‌عه‌جباتی‌خلیقه‌ت‌غافل‌نه‌بن‌و‌عیلمی‌فیقه‌ته‌وان‌له‌عیلمی‌کائنات‌نه‌گریته‌وه‌و‌له‌لاپه‌ره‌ی ۴۹ ش‌داده‌بیژن: له‌ته‌واوی، ته‌دیان‌و‌عه‌قایید‌و‌میلهل‌و‌نیحهل‌داهه‌مو‌که‌سینک‌خوا‌ی‌نور‌به‌جوړنیک‌ده‌په‌رستن، چونکا‌ئینسان‌به‌فیتره‌تی‌خوی

ٲه وينداری نوره، نور بنچينهی ژيانه، ساوٲچوواندنی خوا به نور وٲچواندنیکه به فیتره تی مروٲ نٲزیکه.

لٲکوله رانی ئوروپايش توٲژانه وهیان له سه ر ئایه ته وه ئه نجام داوه (بلا شهر، وه رگٲرانی قورئان به نه قل له کلٲرمون گانو، ج ٣ لاپه ره ی ١٠١٢) *Cermontcaneau* وٲستویانه وٲنه یی له په راوه عاسمانیه کانی ترا په یا بکه ن و دیارده یان بوٲه راوه ی عه هدی عه تیق کرده که نوسراوه: (و به منی وت: چه ده یینی؟ وتم: روانیم وائٲستا شه م دانٲک که هه موی له ته لایه و روٲندانیشی به سه ره وه یه و حه وت چرای له سه ره و هه ر چرا په کیش حه وت لوله ی هه یه و له که ناریشی دو داری زه یتون هه یه که په کیان به لای راستی روٲدانه که وٲه وی تریشان به لای چه په وه یه تی.)

په کی تر کوٲشاهه که له م مه سه له قورئانه دا له روانگای قه ندیلی راهیبان داله تیٲوری مه سیحی دا شتیک بدوٲزٲته وه (ریچار د بیل *Richardbell* ئینگلیسی لاپه ره ی ١٣٦ هه ر ئه و په راوه یه، به ئیشاره ت به میسباح راهیبانی نه سارا که له بیاوانا، له دور روناکی ده دا، ئه مه ی له دیوانی ئیمرو لقه یسی هاوردوه. *يُضَى سَنَاهُ أَوْ مَصَابِيحُ رَاهِبٍ، اِمَالِ السَّلِيْطِ بِالذَّبَالِ الْمُقْتَلِ* دیوانی ئیمرو لقه یس لاپه ره ی ٦٦ چاپی لیدن. هه مو ئه زانین ئه م شاعیره ناوی ئیبنی حه جه ری ئیبنی عومه رولکه ندی په وٲه هلی نه جده و شاعیری عه سری جاهلیه و ١٣٠ سال به ر له هیجره ت ژیاوه و رایگه یاندوه که ئه م ته مسیله که نیسه کانی روٲمی شه رقی که له روٲزگاری بیعه سه تی ره سول له ده شته کانی شاما زور بون دینٲته وه یاد به لام ئه م جوٲره لٲکولٲنه وانه ی زانایانی موسسه ی بلاشٲیری پایه و مایه یه کی وای نیه، دل خوٲشکه ربی.

په کی که له مه لا که وه ره کانی کوردیش به ناوی (مه لا عه بدولکه ریم ناودار به شیرازی) باپیره گه وه ی: (شه پوٲل) له راقه کردنی ئه م ئایه ته نوسویه تی: *(اللّٰه نورا السّموات و الارض) و اتا: خوا ی به رزو بیچون روناک که ره وه ی ئاسمانه به خوٲر و مانگ و ئه ستیره و رازٲنه ری زهویه، به دار و گول و ئاووروانگا و جوگه و شه تاو هه روا کوتویانه: رازٲنه ری ئاسمانه، به په ری و سروس به ناردنی پیغه مبه ران ری ئیشانده ری ئه هلی زهوی و ئاسمانه به نوری خوٲی .. نوری خودا وه حییه و په یامیه تی (مثل نوره کمشکوٲه فیها*

مه به ستیش به و تاقه قیندیله، که پلّیته یان تی خستی وه لیان گرتبی و روشنیان کردبی ، به لی مه سلی قورئان وه کو چرایه که و تاقی وی قیندیل یه تی و نه و خوینه ره شه و ا، له دهرونی جه رگدایه وه کو نه و گره یه، و ا به سهر پلّیته ی چراوه یه.

گه لو، چرا که پیغه مبه ره، که له دار و ریشه ی ئیبراهیمه نه بو به کر عه تیقی سور اوایی له ته فسیری تاهیریدا داستانیکی نیزیک به وقسانه ی نویسه و ده لی که بولنه حباریش و توبه تی: حه زره تی محمه دمیشکاته و زوجاچه و میسباحیش دورو نوری نبووه تن، خوانوری ئیمان و پرواله ناودلّیکادائنه تی که روناک و به راق بی، سو فییه کان: سه هلی کوری عه بدولای، توسته ری (شوشته ری) که له سالی ۲۰۰ له دایک بووه و له سالی ۰ دا مردووه له (تفسیرالقران) خویدا به نه قل له حه سه نی به سری ده لی: (مثل نوره) دلی عارف و زیبای ته وحیده، چونکا دلی پیغه مبه ران له وه روناکتره که بشی به م جوړه نورانه ی و یچوینین، هه رواگوتوبه تی: نوری قورئان وه کو چرادانیکه که چراکه ی مه عریفه ته و پلّیته که شی فه رایزه و رونه که شی ئیخلاسه و روناکی یه که شی و یساله، دیاره هه رچی له ئیخلاسه زیادکری نوری چراکه زیده تر ده بی و هه رچی له فه رایزیش چاکتره نجام بدری رهنگ و بریقه ی زیاتر ده بی.

(عه بدوره حمدانی سولله می) نویسه تی: دل و دهرونی عارف وه کو ئاسمانه، هه ر وه کو ئاسمان به دوانزه بورجی ئاسمانی راوه ستاوه و نه زمی جیهان راگیر اوه هه رواش تا دوانزه خه سلته له دلی عارفدا پایه داره، نه فسی نه و به نوری عافیته نورانی یه.

روزبه هان به قلی: نوری خواجه یگای دلّه و دلّ عه رشی خواجه قلب المؤمن عرش الرحمن، غایة الامکان فی درایة المکان نوسراوی قدوة المحققین و خواناسان: مه حمود بن خواداد - ی شنوی که له سه ته ی ۶ و ۷ مانگیدا ژیاوه یا مه جموعه ی ئاساری فارسی لاپه ره ی ۲۶ چاپی ۱۳۶۸ هه تاوی.

خواجه عه بدولاهی نه نساریش نویسه تی: نور هه ندیکیان زاهرن و هه ندیکیشیان باتینن، بو نوری زاهری خوا فه رمویه تی: (جعلنا سراجا وهاجا) بو نوری باتینیش فه رمویه تی: (فمن شرح الله فهو علی نور من ربه) نوری زاهیر نوری مانگ و

روژه، نوری باتینیش نوری ته و حیدو ماریفەت، نوری مانگ و روژ ئە گەر چی جوان و خوشیکن به لام روژیک به کوسوف و خوسوف ده گیر درین به لام روژی ماریفەت ماریفەت و نوری ته و حید که له ریشه و ناخی دل ده دا و ئە روی، هەرگیز کوسوف و خوسوف بۆنیە و تاریک دا نابێ خۆر هە لاتیکه بی غوروب، که شفیکه بی کوسوف و ئیشراقیکه، له پله ی ئەوین و ئیشتیاقدا (ان شمس النهار تغرب الليل و شمس القلوب لیست قعیب) حوسهینی کوری مه نسوری هە لاج شه هید ۳۰۹ ی مانگی ده بیژی: له کاسه ی سه رانوری وه حی هه یه و له نیوان دو چاودانوری مونا جات و له گو یچگه دانوری یه قین و له زوانا نوری به یان و له سینگا نوری ئیمان و له ته بیعهت و خو کردا نوری ته سییح: (سه بجه) هەر کاتی یه کیک له و نورانه گز بگری به سه ر ئەوانی تر دا زال ده بی؟

(محیدینی عه ره بی) له ته فسیره که ی خویدا ده نوسی (الله نور السموات والارض) واتا: نوینگه ی ئاسمان روحو وه ی زه ویش له شه، نوریش: بونه وه و وجودی مو تله قه، که گشت بونه وه رانی، جیهان له سوینگه ی ئەوه وه بونه ته بونه وه وهاتو نه ته وجود (مئل نوره) واتا: سیسفه تی وجودی حق و زوهوری ئەوه (کمثل مشکوة فیها مصباح) ئیشاره ته بو تاریک و نو ته کی له شی و نورانی بونی وی به نوری روحو و گیان. زو جاجه ش ئیشاره یه، به دل و دهرونی نورانی عارف و خواناس که به نوری ئیشراق وه کو چرا به گروناک بو ته وه، که وه که بی دوری دلی عارف و دره و شینه وه ی ئەوه، شه جهره ی موباره که ش: نه فسی قودسییه ی پاک و چاکه، که رونا که. مه وله وی ده بیژی: (به رگی ۴ مه ثنه وی په ره ی ۴۲۵ - له بابته لاشرقیه و لا غربیه):

قابل تغییر اوصاف تن است روح باقی آفتاب روشن است
 اوست بی تغییر لا شرقیه نی ز تبدیل که لا غربیه
 و سه بازهت به واتای (نور علی نور) یش ده لی:

نور حسی رو که نورش راکب است حسرا آن نور نیکو صاحب است
 نور حسی میکشد سوی سـرا نور حقش می برد سوی علا
 نور حسرا نور حق تزین بود معنی (نور علی نور) این بود
 الله نور السموات والارض: ده توانین بیژین مروف به هوش بی و دلی لای خوابی

ده بیته میشکات که له ودا شوشه یه ک هه یه که له و شوشه دا چرایه ک هه یه که نوری خویه و دل دوا ی کرانه وه وه کو ته ستیره ی دوری لی دی و رون ده بیته وه، له نوری داری مد فەرک و موباره که ی، پرسود بونی رو حانیتی یادو زیکر خویه. که نه له خور هه لاته وه یه و نه له خوراواوه یه. به لکو له رنگای دل و دهر ون که نه خور هه لاتی یه و نه خوراواویی یه ناشکراده بی (و لولم تمسه نار) و اتا: نه گهر دل له یادی خوا غافل نه بی که به پی: (وَمَنْ يَعِشْ عَنْ ذِكْرِ الرَّحْمَنِ نُقِيضُ لَهُ شَيْطَانًا فَهُوَ لَهُ قَرِينٌ) سوره ی ۴۳ (زوخروف) نایه ی ۳۶ دبیته هوی نیزی که بونه وه ی شه ی تان که له ناگره (نور علی نور) له نور و تیشکی نه و زیاده ده بی تاهه موی ده بیته نورو تیریز و خور، رونا کایی، به واتایی تر نه ورونه هه میشه نوره ها و یژه ی: نه گهر چی ناگریشی: نه گاتی: که ناور هوی نور و رونا کایی یه: و اتا: له دل و هه ناو په ی تا په ی تاگری نور و تیشک هه لده ستی و نور ده داته وه و نه م شوشه بلوره: (فی بیوتِ اِذِنَ اللّٰهُ اَنْ تُرْفَعَ وَ يُذَكَرَ فِيهَا اسْمُهُ) چونکا مروقی دهر ون نورانی خه ریکی خواناسی و خوادوزی یه و له یادی خوا دایه، جا له بهر نه مه مرتبه دای مه حزوفی که (فی بیوت) ده بیته خه بهری، نه گهر (هذه الزجاجة) . . . . . ست له بیوت له شی مروقه، چونکا نه ونه نورانی یه، که هه مان عالمی میساله، که له خابو پنجه ی له شی دایه. نه گهر موبته دای حزف کراو (هذه المشكوة) بگرین نه شی مه به ست له (بیوت) مه قامی خه لوته بگرین و اتا: نه و دلّه نورانی یه، که له دهر ونی نه و نور دیته دهر، هه ر نه و مه قامه پاک و خه لوته تی دل و دهر ونه. بو به یانی: مثل نوره) شی ده فهر موی: (يسبح له فيها بالغدو و الاصل رجال لا تلهيهم تجارة ولا بيع عن ذكر الله) و اتا: مروف گه لیک هه ن که له و خانو چکه دا هه ر که ره به یانیان بولیله و شه و نیوه شه و، یادی خوا ده که ن و کرین و فروتن و بهر ژهن دی نه م جیهانه نه وان له خوا دوره وه ناخا.

سه رچاوه:

ته فسیر المصحف المفسر دوکتور فه ریدوه جدی

* ته فسیری مه فاتیح الغیب: (ته فسیری که بیر نوسراوی ئیمام رازی.

* الاتقان فی علوم القرآن: جلال الدین سیوطی.

- * استعارات قرآنی: دکتر صباح
- * ته فیسیری مراغی: احمد مسطفی المراغی.
- * دایرة المعارف مذاهب (انسیکلوییدی مذاهب)
- * ته فیسیری فی ظلال القرآن: سید قطب.
- * ته فیسیری جواهر ناودار به ته تتا وی ج ۱۲ لاپرهی ۱۳ و ۲۵ و ۴۹ چاپی میصر.
- * منظومه‌ی حاج ملاهادی سبزواری لاپرهی ۷ و ۳۰۶
- * ته بیعیات، نجات شیخ ابوعلی سینا لاپرهی ۷۴ و ۲۶۹ چاپی مصر.
- * تنزیة القرآن عن المطاعن: قاضی عبدالجبار معتزلی لاپرهی ۲۵۲.
- * مشکات الانوار: تیمام محمد غزالی.
- * شرح اشارات ج ۱ لاپرهی ۵۳ چاپی مصر.
- * الاشارات و التنبیهات ج ۱ لاپرهی ۱۵ چاپی مصر ۱۳۲۵ هـ
- * ته فیسیر بیضاوی ج ۴/۴۰۰.
- * ته فیسیر ته بهری ج ۱۸ لاپرهی ۱۰۷ و ۱۰۴.
- * دیوان امرؤ القیس لاپرهی ۶۶.
- * ته فیسیر ابن کثیر ج ۶ لاپرهی ۱۲.
- * کشف الاسرار ج ۸ لاپرهی ۷۳۰ (تفسیر ابوالفضل میبیدی ناودار به ته فیسیر خواجه عبدالله انصاری).
- * مقدمه‌ی کتاب المصاحف طبع ارتور جفری ۶۵ و ۱۵۰.
- * ته فیسیر محی الدین عربی.
- * المعجم المفهرس للقرآن لاپرهی ۷۲۵
- * امثال القرآن الماوردی.
- * تاریخ قرآن نولد شوالی.
- * بلاشر: ترجمه‌ی قرآن بنقل له کلرمون گانو.
- * ته فیسیر نه لمه ناز: محمدرشید رضا تقریرات - درس شیخ محمد عبده.
- * ته فیسیری قورتوبی الجامع لاحکام القرآن: محمداحمد الانصار القرطبی بیروت ۱۹۶۵

* ته فسیر روح المعانی: علامه شهاب الدین محمود آلوسی.

* امثال القرآن ابو عبدالرحمن .

* ته فسیر که شاف ابو القاسم محمود زمخشری.

* الحواشی المدینه: شیخ محمد سلیمان کوردی مدنی

* تاریخ قرآن هیر شفلد.

* ته فسیر لباب الالباب خازن.

* دائرة المعارف الاسلام (انسیکوپیدیا اسلام).

* المستقصى فی الامثال.

* ته فسیر روزبهان (عرایس البیان).

* تعليقات فی القرآن: علامه عبدالکریم ناو دار به شیرازی.

نهم و تاروته فسیری نایه ی نوره له ژماره کانی ۶۴ و ۶۵ و ۶۶ و ۶۷ گوواری سروه سالی حه و ته م چاپی ناوه ندی بلاو کردنه وه ی فرهه نگ و نه ده بی کوردی سه لاهه دین نه یوبی سالی ۱۳۷۰ ی هه تاوی، بلاو کراوه ته وه به لام بداخه وه هه له ی چاپی زوریو، کاک نه حمه دشه ریفی ئافه رین نامه یه کی له سه ر نویسه و له روژنامه ی حه و تانه که له تاران چاپ ده بی له ژماره کانی ۴۰۹ و ۴۱۰ سالی ۱۰ ثابی ۱۹۹۲ زاینی بلاو کراوه ته وه و به کورتی به مجوره یه:

وه رگیان ورافه کردنی قورئانی پیروز به زمانی کوردی، له نا و کوردان کاریکه تازه. دوکتور کامران به درخان له ساله کانی (۴۰) ی زاینی له شاری شامی سوریه مانگنامه ی (روژانوی) به زاراوه ی کرمانجی و پیتی لاتین ده رده خست، له وان سالان دا ده که ویته سه ر ته م نه ندیشه یه که به شیک له قورئانی پیروزیس بکاته کوردی و له لاپه ره کانی روژانوی دا بلاوی بکاته وه و ته م کاره شی نه نجام دا و بوه وه لین جار، له میژوی کوردستان و ئیسلامدا، چه ندسوریه کی له قورئانی که ریم، وه رگیایه سه ر زاراوه ی کرمانجی و له لاپه ره کانی گوواری روژانوی چاپی کرد که به ناوی (ته فسیری قورئانا پیروز) بلاو بوه وه.

پاش ئەم کارە بەنرخ و بەجی یەى رەحمەتى کامران بەدرخان، زۆر کوردی تر
خوێان لەقەرەى رافەو وەرگێرانی قورئانی پیروژ دا و سورەکانی قورئانیان بەهەر دو
زاراوەى سەرەکی (کرمانجی سەر و کرمانجی خوارو)

بەلام رەنگە ئاخیرین کاریکی کە لەم مەیدانەدا کرابی، کارە کەى ماموستا دوکتور
مەحمەد سالحی ئیبراهیمی بی کە ئایەتەکانی کردۆتە کوردی و لیکیداوەتەو،
هەلسەنگاندنی ئایەى نوری بە شیۆهى لیکولینەو هى زانستی کە لە ژمارەکانی ٦٤، ٦٥،
٦٦، ٦٧ گۆفاری سەر و دا بلاو کراوەتەو.

ماموستا حاجی مەلاسالەى ئیبراهیمی (شەپۆل) یە کێک لەو نوسەرە کوردانەى،
کە چەندین سالە خەریکی خزمەت بە فەرھەنگ و ئەدەبى کوردی یە و لەم رینگا یە دا زۆر
هەنگاوی بە کە لک و سودمەندی هەلگرتوو و خزمەتیکى باش و بەرچاوی بە
کتیبخانەى نەتە وە کەى کردوو، کە لەم بوارە دا ئاخیرین کاری ماموستا حاجی
مەلاسالە رافە کردنی ئایەتەکانی قورئانی پیروژە بەتەواوەتى کە بە شیۆه یە کى زانستیانە
ئەنجامى داو و ئیستا لە دار القرائان لە ژێر چاپ دایە.

هەر وە ک عەرزەم کردن، بە شیک لە رافە کردنە کەى سورەى نوره لە گۆفاری
سەر و دا بلاو کراوەتەو.

وہ رگێران و رافە کردنە کەى ماموستا حاجی مەلاسالە بە راستى بە شیۆه یە کى
زانستی، عیلمى ئەنجام دراو و بە زمانیکى کوردی زۆر سادە و ساکار، ئایەتەکانی لیکدا
و تەو ئەم کارەش کرنگی یە کى زۆرى بو فەرھەنگ و ئەدەبى کوردی، هە یە و ئەو
کە سانەى کە دەیانە وى لە فەرمودەکانی یەزدانی مەزن بە کوردی حالى بن، بە راحەتى
دەتوانن سود لەم کارە گرنگەى حاجی مەلاسالە وەر بگرن.

حاجی مەلاسالە ئایەتى ٣٥ى سورەى نور بەم جوړە رافە دەکا:

خوا نوری ئاسمان و زەوینە، مەسەلەى نوری خوا، وە کو چرا دانیکە کە لەوا
چرایە کى (پر نور) هەبى. ئە و جرایەش لەناو جوبابیک (رو پۆشى چرا، لە شوشە یابلور)
دا بى، حوبابیکى بى گەرد و گر شەدار، وە کو ئەستیرە یە کى ور شەدار ئەو چرایە بە رونیک
روناک ئە بى و گر ئە گری کە لە زیتونیکى پرپیت و بەرە کەت گیراوە، کە نە خۆر هەلاتى یە و

نه خور ئاوايي يه (رۆنه كه ئه و نه بئخوش و بالاوته و پاكه) نيزيكه بي ئه وه ي ئاگري بگاتي، گريگري و بايسيخ نور له سه ر نوره (تيريژوتيشك به سه ر تيشك دا تيريژ ده ها وي)

هه ركه سيك خوا بيه وي، به ره و نوري خوي رينويني و هيدا يه تي ئه كا، خوا ئاگاي له هه مو شيك هه يه.

(ئه م چر اپر تيشكه) له ناو خانو به ره گه ليك دا يه كه خوا ئيجازه ي داوه ديواره كانيان به رزو بليند بكراته وه (تاد زوجه ته و جه رده په ي پي نه بات).

مه لا ساله، له لاپه ره كاني (11-10) ي سه روه دا، و اتا و ماناي و شه ي نوري له روانگه ي قورئاني پيروژه وه به شيوه ي ته فسيري قورئان به قورئان ليكد او ته وه و زور به ورد ي له وشه كه ي كو ليوه ته وه، ره نگه ئه وه ته نيا رافه و وه رگيراني قورئاني پيروژبي، به كوردي كه رافه كه ي به شيوه يه كي عيلم ي و زانستي يه كه په رژاوه ته سه ر ليكدانه وه ي ماناو واتاي و شه گه لي قورئان.

به شي دو هه مي رافه ي سه روه ي نور و ئايه ته كاني له ژماره ي 65 ي گو فاري سه روه دا بلاو بو ته وه، له و به شه ش دا، حاجي مه لا ساله هه ميسان، له سه ر رافه كرد نه كه ي ده روا و بيرو برواي زاناياني ئيسلامي له م باره وه ليكد ه دا ته وه و ده نوسي:

هه ندي و تو يانه مه به ست هه مان نوري رينويني و هيدا يه ته كه خواله ناو دل و ده روني خودان برواياندا گير ساندويه تي.

هه نديكيش ئه وه يان به واته ي قورئان گرتوه كه له ناخي دلي مرو ف نور و تيريژ ئه ها ويژي...

حاجي ماموستا مه لا ساله، دريژه به رافه كردني ئايه ته كاني سه روه ي نور ده دات و به شي سي يه مي ئه م و تاره گرنگه ي له ژماره ي 66 سه روه دا چاپ كراوه، كه له به شي ليكدانه وه ي و شه پيروژه كاني (ميشكات، زجاجة: مصباح شه جره و زيت) دا ده نوسي: هه ربه كه له و پيتانه، ئاماژه كردنيكه بو يه كيك له و حه واسه، قه وه ي حه ساسه به ميشكات ناوبراوه كه جيگاي چرادانه و روي له شتاني زاهيره ئه وانه، رو ناك ده كاته وه تاهيزه كاني تر ئه وانه ده رك بكه ن.

قهوه‌ی خه یالییه‌ش به (زجاجه) ناوبراوه، تا سووه‌ری مودریکات له‌هر لایه‌که‌وه
ده‌رک بکاو ئه‌وانه‌ش به ئه‌نوار‌ی عه‌قلی روناک بکاته‌وه
قهوه‌ی ئاقیله‌ش به (مصباح) ناوبراوه که ئیدراکات کوللی و مه‌عارفی ئیلاهی له‌ناو
دل و ده‌رو نارون هه‌ل بکا.
قهوه‌ی موته‌فه‌کیه‌یش به (شه‌جهره‌ی موباره‌که) ناوبراوه، چونکائه‌گه‌رله...
ئه‌عرازی جسمانی خالی بی، نه‌شه‌رقی و نه‌غهربی ده‌بی
قهوه‌ی قودسی یه‌ی ئیلاهی‌ش به (زیت) ناوبراوه، که له‌به‌ر بریقه‌ بریق و بی
گه‌ردی، بی ئه‌وه‌ی ئاگری، فیرکردن و بیرکردنه‌وه‌ی پی بکا، له‌خووه‌ نور ئه‌فشانی ده‌کاو
ده‌ست ده‌کا به نور دانه‌وه و تیریز هاویشتن، هه‌روا ده‌لین که ئه‌م ئایه‌ته، ته‌ مسیلیکه
له‌قه‌وه‌ی عاقیله، له‌سه‌ر پله‌و پایه‌کانی وجودی خویدا، کاتی به‌ زانستی زه‌روری بنه‌خشن
و هه‌ستی پاژه‌و جوزیی بو‌ده‌ست بدا و ه‌کو ئاوینه‌ی لی دی که‌وا مه‌به‌ستی نه‌وزه‌ری تیدا
دیاری ده‌دا، سائه‌گه‌ر پله‌و پایه‌ی زانست ئه‌وی بولای تی‌فکرین را به‌ری ...

- سەر زمانی کوردی.
- محەمەد صالح ئیبراهیمی محەمەدی: (شەپۆل) ئەم کتێبێکە نووسێوه:
- ۱- دین و ئەدەب چاپی ۱۳۶۱/۶/۲۸ هـ تاران.
  - ۲- کۆزانی فەرھەنگی زمانی کوردی نەو رۆزی ۵۹ و ۱۳۶۰ هـ- تاران.
  - ۴- باوی کۆمەڵایەتی و میژویی... چاپی نەو رۆزی ۱۳۵۷ هـ- تاران کە ئیستابە ناوی باوی کوردەواری بۆ جاری دوەم لە بن چاپدا یە.
  - ۵- بەرگی یە کەمی زانایانی کورد... یا گەنجینە ی فەرھەنگ و زانست چاپی ۱۳۶۴ تاران.
  - ۶- تەفسیری سورە ی فاتحە الکتاب چاپی ۱۳۶۶ هـ
  - ۷- نوژمارە کووار بە ناوی گرشە ی کوردستان، کە، یە کەم ژمارە ی لە ۱/۳/۱۹۸۱ زە تاران بڵاو کراوە تەو.
  - ۸- ئینسان و پروا: (وەرگەر او یە) چاپی ۱۳۶۱ هـ تاران.
  - ۹- شارە میش هەنگوین تەرجمە ی سورە ی موبارە کە ی نەحله، و ئەم کتێبێکە ئامادە ی چاپن.
- ۱- تەفسیری قورئان تەرجمە لە پروی المصحف المفسر نو سراوی فەریدو جەدی لە ئەو ئەلی قورئانە و تە ئاخیرین سورە ی قورئان.
  - ۲- بەرگی ۲ و ۳ و ۴ و ۵ زانایانی کورد... یا گەنجینە ی فەرھەنگ و زانست.
  - ۳- نوێژ بە فارسی و بە کوردی.
  - ۴- عیلمی کە لام.
  - ۵- شەرحی حالی حەزرتی محەمەد (د- خ) و خولە فای راشیدین بە کوردی و بە کورتی.
  - ۶- شەرحی حالی ئیمامی شافعی، حەنەفی، مالکی، حەنبەلی، ماتریدی و عقایدی فقهی ئەوان.
  - ۷- حەزرتی شیخ عوبەیدیلا ی نەهری، قدس سرە العزیز.
  - ۸- تەرجمە ی ئایاتی موتە خەبە ی قورئان.

۹- حه زره تی ئیمام شافعی و بیروپرای فقهی و ئوصولی ئه و پیشه وایه و داب و ده ستوری نوئیز به پیی فقه ئه و زاته، به وینه ی کتیبیک که به وینه ی و تاریخ له روژنامه ی شه هاده ی کوردی بلا و کراوه ته وه له ژماره ی ۲۲۳ تا ۲۲۸.

وینه ی بیبلوگرافی یا کتیب ناسی نوسراوه کانش بهم جوړه ن: ژینا وه ری زانایانی کورد له جهانی ئیسلامه تی، یا گه نجینه ی فهره ننگ وزانست:

که شه رحی گه و ره بیاوان و نوسه ران و شاعیرانی کورده، به زمانی کوردی: وه کو: مه ولانا خالد شاره زوری، شیخی ئیشراق و بیرو رای ئه و له بابته فله سه فه ی ئیشراقه وه، غه وشی گه یلانی، حه زره تی شیخ عوبه دیدیلانه هری، سه ید طه ی شه مزینی عه بد و لقادر: عه وشی ثانی، مه لا ئه بو به کری موصه نیف - حوسین حُزنی - مه لاعلی تورجان، دوکتور کامران به درخان - ئه حمه دی خانی - حاجی قادری کوئی - مه لای جریری - حاجی خه لیفه مه لا محه مه د: (به ها) موفتی زه هاوی، وه فایی - میرزا عه لی قازی، نورنیسا خانم، داره مر واری یا شجرة الدر - مه لا محه مه د قزلجی، مه لا ره حمانی پینجونی - به دیع الزمانی کوردستانی، عه لامه شه عیدنورسی، بیسارانی، مه حوی - زه یوه ر - حه ریق - فه قی ته یران، عه لی تهرموکی، ئامیدی، مه جدی، مه ستوره، نالی - عه لامه عه بد و لایبتوشی عه لی ئه صغه ری کوردستانی - پیره میرد - تاهیر به گ - گیوی موکریانی - ابن الحاجب شاره زوری، صه یدی هه ورامی، ئه مینی ئه ودال، ئینوجه نی - عه لامه که ماله دین وزانایانی شاره زوری و ئامیدی، ئینو صه لاح - خازنی - عه بد و الرحیم مه وله وی، عه لی حه ریری، مه لاه لیلی سیرتی، شیخ یوسف ئوغلو، دلدار - قاناتی کوردو، شامیلوف، ره شید یاسه می

عه لی سیاباندوف - مه لا مه حمودی بایه زیدی سلطان العرفا: حاجی سه ید عه بد و لا گه یلانی زاده - سالم سنه بی، شیخ ره زاتاله بانی - گوران، حه مدی - مه لایه حیا مزوری، شیخ عه بد و ره حمان روژبه یانی، شیخ سه عیدی پیران، شیخ مه حمودی ئه مر - به درخان، شیخ سه لام بارزانی - عه زیزخان سه رداری بوکان - کوری خه له کان - ئه بوفیدای ئه یوبی،

شیخ نوره دینی بریفکانی - باباطاهری عوریان - مه لاپه ریشانی لور - شیخی شهرقاوی.
به رگی یه کهم چاپخانه ی مه هارت - تاران - له سالی ۱۳۶۴ هه تاوی له چاپ دراوه و
۸۸۶ لاپه ریه و به زمانی کوردی یه.

هه ر له باسی فه لسه فه ی ئیشرافه وه تاده گاته باسی فه قی یه تی و ئه دهب و فقه اللغه و
که رت کردنی واژه و واژه نامه که ی پرو ته ژی یه له مه بهستی زانستی و لیکوئینه وه و
ورده کاری عیلمی جوان و رازاوه.
باوی کورده واری:

چهن مه بهستی جیا جیا یه به زمانی کوردی وه کو: به هاری نازادی، نه ورؤز،
کوله چوار شه مه، هه ته ری و مه ته ری، کۆسه، میر میرین، سیانزه به دهر، داب و ده ستوری
فه قی یه تی، به یت و باو، لیکوئینه وه، چریکه ی شه و یاروشه و بوو چهن چیروک و مه بهستی
میژوی، وه کو میژوی هۆزی شوانکاره، چاپخانه ی جه واهیری - تاران - چاپی سالی
۱۹۸۰ زاینی، دوست وحه وت لاپه ریه.

۱- په ند یا ئه مسالی قورئان:

ئهم کتیبه پر پره له مه بهستی جوان و وردی که لامی و کۆمه ل ناسی و علمی و فه لسه فی و
دینی و ئه خلاقی، له بابه ت واتای ئه مسالی قورئان و به راورد کردن له گه ل چهن په ندی
کوردی و ته فسیری چهن ئایه ت به شیوه ی ته فسیری مه وضوعی، فه لسه فه ی چاوه دیری
گشتی، و اتا کردنی ئایه ی نور به شیوه ی وردی زانستی و دهر برینی بیرواری زانایان له و
بابه ته وه، پروا و ئیمان و زانست و عیلمی که لام، که له چاپخانه ی:

مه هارت - تاران، چاپی یه که م، سالی ۱۳۶۲ هه تاوی له ۲۷۸ لاپه ره له چاپ دراوه و نرخی
۳۵ تمه نه، به زمانی کوردی نوسراوه.

۲- کوروکاش یا میژوی موکریان:

له بابه ت میژوی مه هابادو مه لبه ندی موکریانه وه به زمانی کوردی باس ده کاو
له چاپخانه ی پیروژ - تاران چاپی یه که م سالی ۱۳۶۶ هه تاوی له ۲۹۸ لاپه ره له چاپ دراوه و

نرخى ۸۹ تمه نه.

۳- کوزانى فهره نگی زمانى كوردى؛

برى له بابته باوى كورده وارى و فولكلور: خه ته نه سوران و ژن هينان و داب و دهستورى مهرو مالآت به خيو كردن و هوزه وارى و يه كتر ناسينه وه به كوردى قسه ده كا- چاپخانه جواهيري- تاران- له سالى ۱۹۶۱ زاینى له ۱۱۲ لاپه ره له چاپ دراوه و نرخى ۱۵ تمه نه.

۴- گر شهى كوردستان؛

كوواى گر شهى كوردستان ژماره يه كه مى له ۱۹۸۱/۳/۱ زاینى بلاو كراوه ته وه و تا نو ژماره ي لى چاپ كراوه و به وينه ي كتيب له يه ك به رگدا كو كراوه ته وه، ئەم كوواره زياتر به ئەدهب و ويزاوه رى و هونه و چريكه و فولكلور و باوى كورده وارى و فهره ننگ گرینگی داوه و جوان و پره له مه به ستي جوان جوان.

۵- دين و ئەدهب يا قسه ي داييژ راوى پاراوى زوانى كوردى:

هه ندى مه به ستي دينى يه له بابته (شورا و اولى الامر) كارو عه داله تى كومه لايه تى، مافى ژن و بانگ كردن بو يه كيه تى و شيرين زمانى و زمان و خویندن و سه برو دين و ئەدهب و جه برو ئيختيار و نزولى قورئان، هيدايه ت، روژوگرتن، به زمانى كوردى قسه ده كا و له په ره ي ۱۶۱ تا ۲۴۳ ته فسيري سورته كورته كانى قورئانى پيروزه به كوردى يه و له چاپخانه ي نارمان- تاران له سالى ۱۳۶۲ هه تاوى چاپ بووه و ۲۵۳ لاپه ره يه و نرخى ۳۵ تمه نه.

۶- ته فسيري فاتحه الكتاب به كوردى؛

ئەم و توويژه له روزنامه ي شه هاده ي كوردى سالى ۶ ژماره ي ۲۸۲ در ۲۶ سپتامبر ۱۹۸۹ ي زاینى و ۴ ره زبه ر (به ران) ي ۲۶۰۱ ك و ۲۵ سه فه رى ۱۴۱۰ ي مانگی و ۴ ي ميهرى ۱۳۶۸ ي هه تاوى له گه ل وینه چاپ كراوه.

بيلوگرافى يا كتيب ناسى؛

* ناوی کتیب: ته فسیری فاتحة الكتاب به کوردی.
* نوسه ر: محمه د صالح ئیبراهیمی محمه دی (شه پۆل).
* ناشر: به هه وکاری معاونت بین الملل ته بلیغاتی ئیسلامی ئیران.
* چاپی یه که م سالی ۱۳۶۷ هه تاوی.
* تاریخی ئینتشار: ۱۳۶۷/۸/۱۴ هه تاوی.
* جیگای بلا و کردنه وه تاران
* تیراژ ۵۰۰۰ دانه

* له م پهراوه دا بیرو رای زانا یان و ته قسیم بهندی ته فسیر زانان له بابته زانستی که لام دا، تیدا گو نجاوه و زۆر به وردی قسه ی لیکراوه و تائیسنا سوره ی حه مد به م شیوه زانیاری یانه ئاوا جوان و عیلمی واتا نه کراوه.

له ئاخیر یشدا له بابته بیژه ی قورئان به شیوه ی فقه اللغه زۆر زانایانه قسه کراوه و بیرو رای ئیمام شافعی فهرا، ئه بو حه سه ن ئه شعهری و پهیره وانی ئه و، ئه قیده ی زجاج، لحيانی و دوکتور صبحی صالحی تیدا خونجاوه و که میکش له بابته مه سه ل و چریکه ی حه ی بنی یه قطان (زیندوی بیدار) زور پرواتایانه قسه کراوه.

بنام خدای دانا و توانا

فاضل و محقق محترم جناب آقای محمد صالح ابراهیم محمدی (شه پۆل) موضوع / کتاب (ته فسیری فاتحة الكتاب).

با عرض سلام و آرزوی موفقیت بیشتر برای آن محقق فرزانه، به استحضار می‌رساند که کتاب فوق‌الذکر را، که به زبان کردی نوشته‌اید، با علاقه و اشتیاق مطالعه نمودم.

چون کتاب مذکور برای اینجانب بسیار جالب بود لازم دانستم که بصورت اجمال و در چهارچوب تشخیص‌های خود نظر خود را راجع به آن، بشرح ذیل به عرض برسانم.
۱- چون تا جایی که بنده اطلاع دارم، این اولین باری است که یکی از سوره‌های قرآن

مجید، به زبان کردی بصورت یک کتاب مستقل تفسیر شده است، لذا کاری است کم نظیر و ابتکاریست جالب.

۲- از اینکه به زبان کردی حالت عرفانی می بخشد، قدمیست بسیار بدیع در احترام به زبان مادری نویسنده کتاب، که قابل تقدیر است.

۳- در مقایسه این کتاب با سایر تفسیرها یا ترجمه های دیگر قرآن مجید به زبان کردی، این کتاب بسیار مدرن نوشته شده است و برای خوانندگان این عصر بسیار پرکشش است.

۴- مسئله بسیار مثبت در تدوین کتاب این است که در تفسیر سوره مبارکه مذکور، نظر صاحب نظران مشهور را نیز عیناً درج فرموده اید از قبیل: زمخشری، فخرالدین رازی، محمد غزالی و غیره. که حالت استناد بیشتری به کتاب می دهد.

۵- مهمتر از همه نکات فوق الذکر این است، که افرادی که زبان عربی بلد نیستند و کردی بلدند، می توانند با سهولت این کتاب ارزشمند را بخوانند و در رابطه با شناسایی با مذهب خود، که اسلام است، از راهنمایی های ارزشمند آن بهره مند گردند.

در خاتمه امیدوارم که در خلق این قبیل آثار گرانقدر بیش از پیش توفیق حاصل کنید.

ارادتمند - حسن صلاح (سوران)

تهران ۱۳۶۷/۱۰/۱۱

ارادتمند - حسن صلاح (سوران)

***

بیروای ته‌فسیرزانی قورئان

ئه‌بو حه‌فس عومه‌ر بن عه‌لی بن عه‌دلّ حه‌نه‌لّی دیمه‌شقی که له ۸۸۰ مانگی به دوامردوه. له ته‌فسیری ۱۸ به‌رگی خویدا به‌ناوی لوباب له عولومی کتیبدا، وتویه‌تی: موجهاید له‌ئیبینی عومه‌ری بیستوووه که مروّبی له‌کورد - ی فارس نامازه‌ی به سوتاندنی ئیبراهیم کردوه. ئیبین عادلش به نه‌قل له ئیبی جه‌ریح ناوی ئه‌و مروویه‌ی به ۲ جوّ (هرین و هرین) نویسه‌و به یه کهم که‌سی زانیوه که مه‌نجه‌نیقی سازداوه. ئیبینی عادلّ نمرود به شای سائیبین و به خه‌لکی باییل: خاکی کوفه یا کویّ به‌ناوی سه‌رکه‌شتی له نه‌هاوه‌ند (: نو‌حاوه‌ند) داناوه - برواننه به‌رگی ۴ په‌ره‌ی ۱۳۷ تا ۱۳۵ کتیبی کومه‌له و تارّ وارگه‌و زانایانی کورد (شه‌پۆل) - و حاوه‌نی ئه‌م ته‌فسیره، له بابته‌ ئازهره‌وه (اذقال ابراهیم لایبه‌ آزر - ئایه‌تی ۷۴ سوره‌ی ئه‌عام) و تویه‌تی: (: ئازهر وه‌زیری نمرود بووه (به‌رگی ۱۱ په‌ره‌ی ۵۰۱). قورتوبی ئه‌نده‌لوسی: عه‌بدوللا محمه‌دین ئه‌حمه‌د - ی ئه‌نصاری که له ۶۷۱ مانگی مردوه، له ته‌فسیری ۲۰ به‌رگی خویدا، به‌ناوی جام‌عی بوّ ئه‌حکامی قورئان، ده‌لّی: (روی ان قائل هذه المقالة هو رجل من الاكراد من اعراب فارس ئه‌ی من بادیتها و هه‌روا رای گه‌یاندوه که ئیبینی عومه‌ر و موجهاید و ئیبینی جه‌ریح ناوه‌که‌یان به (هیزری) ناو بردوه و به مه‌نجه‌نیق سازدانی زانیوه (قورتوبی به‌رگی ۱۱ په‌ره‌ی ۱۳۸). قورتوبی ده‌لّی (ئازهر باوک یا مام و ئاپی) ئیبراهیم بووه و (پیی) بوته (پیی) و ئازهری به (بوت) و اتا کردوه و ناوی باوکی (تاروخ) بووه. (برواننه به‌رگی ۷ په‌ره‌ی ۱۰). شه‌مه‌دین محمه‌دین ئه‌حمه‌د شیرینی ناودار به خه‌تیبی شیرینی که له ۹۷۷ مانگی وه‌فاتی کردوه، له ته‌فسیری سیراجی مونیر - ی خویدا، نه‌خش و روّلی کوردانی نیشان داوه و ده‌لّی: (هذا رجل من الاكرادى و تویانه ناوی (هینون) ه - بروانه به‌رگی ۴ په‌ره‌ی ۱۸۴. خه‌تیبی شیرینی هیجهره‌تی ئیبراهیمی له کوّی بو‌حه‌ران، زانیوه (به‌رگی ۵ په‌ره‌ی ۷۳) نوسه‌ر هه‌روا، ئیبراهیم - ی به‌خه‌لکی شوشی ئه‌هواز، داناوه و

له گه‌ل باوکیدا له شوشه‌وه چوونه‌ته بایبل (به‌رگی ۱ په‌ره‌ی ۱۲۰)، ئیبراهیم (:بله‌ی) به‌واژه‌یی کوردی فارسی داناوه. عه‌بدوره‌حمان بن محمه‌دبن مه‌خلوف ئه‌بی زه‌ید سه‌عالیی (۷۸۶ - ۸۷۵ مانگی) له‌کتیی جه‌واهیر - ی حيسان - ی خویدا، له‌په‌ره‌ی ۹۲ دا، ئه‌و پیاوه‌ی به‌کورد، زانیوه، به‌لام ناوی نه‌بردوه. به‌غه‌ویش له‌ته‌فسیری لیبابو ته‌ئویل له‌نیشانه‌کانی ته‌نزیل دا له‌رافه‌ی ئایه‌تی ۶۸ سوره‌ی ئه‌نیا به‌ریوایه‌تی ئیینی عومه‌ر، به‌لگه‌ی هاوردوه و رایگه‌ندوه: که‌ئو پیاوه‌کورد، بووه‌و ناویشی (هیزن) بووه و ته‌فسیره‌کانیش ئه‌و شوینه‌یان به‌ (کوئی) داناوه. ئه‌بو‌حه‌سه‌ن عه‌لی بن محمه‌د بن ئیبراهیم بن عومه‌ر شیخی خازین له‌لوبایی ته‌ئویلا له‌به‌رگی ۵ په‌ره‌ی ۳۴ دا، ده‌لی (هذا رجل من الاكراد قيل اسمه هيزن)، له‌ته‌سیرو له‌تیفی مه‌نان نوسراوه، ئه‌وره‌حمان بن ناسر سه‌عیش به‌ناوی کوئی ئامازه‌کریاوه و له‌ئه‌زوائی به‌یان له‌ئیزاحی قورئان به‌قورئاندا، و تراوه‌پیاوی له‌عه‌ره‌بی فارسی که‌مه‌به‌ست له‌وه‌کورد، بووه (به‌رگی ۴ په‌ره‌ی ۳۱۳) که‌هه‌ندی ئه‌و کورده‌یان، به‌نمرو و هه‌ندی‌کیش به‌کوردی به‌ناوی هیزان، ناو بردوه (ته‌فسیر موقحه‌ماتی ئه‌قران له‌موبه‌ماتی قورئاندا) و نوسه‌ری جامعی ئه‌حکامی قورئان، کوردانی عه‌ره‌بی فارسی و خودی هیزان به‌ناوی که‌سانی که‌ده‌سیان له‌کاری ئاگره‌که‌دا هه‌بووه، باسی لیکردون و خیوی ته‌فسیری که‌ششاف نوسیویه‌تی مه‌به‌ست له‌پیاوی له‌ئه‌رابی عه‌جه‌م، کورده‌و بی‌زاویش که‌خوی له‌کوردانی ناوچه‌ی فارسه، فه‌رمویه‌تی: مه‌به‌ست له‌ (رجل من اكراد فارس (: هیون)ه‌و ناوی هیون بووه (به‌رگی ۲ په‌ره‌ی ۱۹۵). له‌ته‌فسیری به‌حری موحیت دا، نوسراوه‌ئه‌وه‌ی ئیشاره‌ی سوتاندنی ئیبراهیم کردوه (نمرو) بووه و کوری عه‌تیه‌یش نوسیویه‌تی: پیاوی له‌کوردانی، عه‌ره‌بی فارس و خه‌لکی بی‌وان بووه (به‌رگی ۵ په‌ره‌ی ۲۳۹) و شیخ محمه‌د نه‌وه‌وی له‌ته‌فسیری راح له‌بید، به‌نمرو - ی کوری که‌نعان یا مرویی له‌کوردانی فارس که‌ناوی (هینون) بووه، یادی لیکردون.

ته‌به‌ری روداوی سوتاندنی ئیبراهیم به‌ئاگر به‌سالی ۱۴۷۰ی دوای توف و توفانی

نوح و ۴۳۰۰ دواى هاتنه دنیای بابه ئادهم، داناوه (به‌رگی ۱ په‌ره‌ی ۳۰. کتیبی میژوی ئومه‌م و ملوک، باو باپیرانی ئیبراهیم نسل به نسل ده‌گه‌ییته‌وه، سهر نوح به مجوره: ئیبراهیم بن تاروخ بن ناحور بن ساروغ بن راغوبن فالیغ بن عابیر بن شایح بن ئه‌رفخشد بن سام بن نوح و نوسه‌ری ته‌جریر و ته‌نویر، ده‌وره‌ی گول‌کردنی بابل و ده‌وره‌ی پاشایی نمرودی به ۳۷۵۵ به‌رله‌ زاین، داناوه (به‌رگی ۲ په‌ره‌ی ۳۶۹) وه قورتوبی له ته‌فسیره‌که‌یدا ئه‌وه‌ی به ۲۳۶ سال دواى توفانی نوح و ۳۳۰ سال دواى خیلقه‌تی بابه ئادهم، داناوه و ته‌نانه‌ت لای وایه‌که نمرود له خاکی کورده‌واریدا بووه (بروانه به‌رگی ۷ په‌ره‌ی ۱۰ و به‌رگی ۲ په‌ره‌ی ۲۴ قورتوبی) ئه‌و قسانه‌و قسه‌ی میهرپه‌رستی له کورده‌واریدا، ئه‌وه ده‌سه‌لمیته‌ی که‌دین و دین باوه‌ری و ژیار و ته‌مه‌دون له زاگروس: له کورده‌واریدا فره‌که‌ون و که‌و نارایه، هه‌ر ئه‌وه‌یشه‌که سه‌لماوه‌که نه‌ته‌وه‌ی زیره‌کی کورد، گه‌نمی دوزیوه‌ته‌وه.

ته‌فسیرزنان نوسیوانه: له کلده، هاران: حهران و که‌نعان و... خه‌لک له‌و ناوه‌ناوه‌دا خه‌ریکی ئه‌ستیره‌و گو‌په‌رستی ئاسمان و حه‌وا بون، کلده به‌وه‌ناو‌داره‌که زانستی ئیسترانومی له‌وئ سهری هه‌لداوه، که زانایانی فره‌له‌وئ له‌وزانینه‌دا گولیان کردوه، بو‌وئیه‌ دیسانیان و ده‌سه‌یی تریش تا ده‌وره‌ی پاشایانی ساسانی کورد، هه‌بون و خویان نیشان داوه‌که هه‌مویان بروایان به‌په‌رستی ئه‌ستیره‌و روژوگو‌ی حه‌وايه‌کانی ئاسمان هه‌بووه، ره‌گاژوی کو‌ن و که‌و نارای ئه‌و بیروباوه‌ره، هی‌مان له‌نیو هه‌وته‌وده‌قی زمانی کوردی و فارسی و فولکولور و داب و ده‌ستوری خه‌لکی ره‌مه‌کیدا، هه‌روا‌ماوه‌و باوه. له‌باکوری غه‌رب و غه‌ربی نیو دوروان: (به‌ینه‌نه‌هه‌رین) له‌وه‌پترباو بووه و شاری دیمه‌شقی شامیان له‌سهر ئه‌و بیرورایه، ساز داوه‌و به‌سهر هه‌ریه‌که، له‌ده‌روازه‌ی شار، وئیه‌یی فره‌له‌ ۷ ستاره‌و گو‌ی حه‌واى ئاسمان، نه‌خشیرابوون.

کوری عه‌ساکیر له‌و سه‌رده‌مه‌دا، چهن مه‌به‌ستیکی له‌بابه‌ت شاری دیمه‌شقی و هه‌روا له‌باره‌ی له‌دایک بونی حه‌زرتی ئیبراهیم له‌گوندی (به‌رزه) نوسیوه‌و رایگه‌یانده‌وه، له‌و